

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – W. Sp. z o. o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-729/21 ⁽¹⁾), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 2006/112/WE – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Artykuł 19 – Pojęcie „przekazania całości lub części majątku” – Umowa sprzedaży dotycząca centrum handlowego – Przeniesienie przedsiębiorstwa – Częściowe przeniesienie składników materialnych i niematerialnych przedsiębiorstwa]

(2023/C 164/27)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. Sp. z o. o.

Strona przeciwna: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Sentencja

1) Artykuł 19 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który przewiduje, iż „przekazanie całości lub części majątku” nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, bez uzależnienia jego stosowania od warunku, by odbiorca był następcą prawnym przekazującego.

2) Artykuł 19 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „przekazania całości lub części majątku” obejmuje przeniesienie części przedsiębiorstwa, nawet jeśli nie zostały przeniesione na nabywcę wszystkie składniki materialne i niematerialne, które wchodzą w skład tej części, pod warunkiem że całość przekazanych składników jest wystarczająca dla umożliwienia temu przedsiębiorstwu prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z 21.3.2022.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 11 de Barcelona – Hiszpania) – QJ i IP/Deutsche Bank AG

(Sprawy połączone C-198/22 i C-199/22) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 101 TFUE – Dyrektywa 2014/104/UE – Artykuł 10 – Zakres stosowania *ratione temporis* – Powództwa o odszkodowanie za naruszenia przepisów prawa konkurencji Unii Europejskiej – Termin przedawnienia – Naruszenie popełnione przed wejściem w życie dyrektywy – Ochrona konsumentów]

(2023/C 164/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 11 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QJ (C-198/22)

Strona powodowa: IP (C-199/22)

Strona pozwana: Deutsche Bank AG

Sentencja

- 1) Artykuł 101TFUE i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu interpretowanemu w orzecznictwie krajowym w ten sposób, że zgodnie z nim termin przedawnienia mający zastosowanie do wniesionego przez konsumenta powództwa o odszkodowanie za naruszenie prawa konkurencji Unii Europejskiej zaczyna biec w dniu publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej streszczenia ostatecznej decyzji Komisji Europejskiej stwierdzającej to naruszenie, jeżeli można racjonalnie uznać, że poszkodowany dowiedział się o niezbędnych elementach umożliwiających mu wniesienie powództwa o odszkodowanie w dniu tej publikacji.
- 2) Artykuł 10 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objęte przepisami prawa krajowego ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że jego czasowy zakres stosowania obejmuje powództwo o odszkodowanie za naruszenie prawa konkurencji, które dotyczy wprawdzie naruszenia prawa konkurencji, które ustało przed wejściem w życie tej dyrektywy, lecz zostało wniesione po wejściu w życie przepisów transponujących ją do prawa krajowego, o ile termin przedawnienia mający zastosowanie do tego powództwa nie upłynął przed dniem upływu terminu transpozycji wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Daty złożenia: 14.3.2022

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 349, s. 1.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 9 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltatató Zrt., w likwidacji/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-289/22 ⁽¹⁾, A.T.S. 2003)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167, 168 i 178 – Prawo do odliczenia naliczonego VAT – Oszustwo – Dowód – Obowiązek staranności podatnika – Uwzględnienie naruszenia przepisów krajowych regulujących świadczenie rozpatrywanych usług]

(2023/C 164/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.T.S. 2003 Vagyongvédelmi és Szolgáltatató Zrt., w likwidacji

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej